

Република Србија АГЕНЦИЈА ЗА БОРБУ ПРОТИВ КОРУПЦИЈЕ Spoi: 014-020-00-0161/17-1

Број: 014-020-00-0161/17-11 Датум: 19.10.2017. године Царице Милице 1 Београд

На основу одредаба чл. 5. и 15. Закона о Агенцији за борбу против корупције ("Службени гласник РС", бр. 97/08, 53/10, 66/11-УС, 67/13-УС, 112/13-аутентично тумачење и 8/15-УС) у поступку за одлучивање о постојању повреде Закона о Агенцији за борбу против корупције који се води против Светиславе Булајић

, директор Агенције за борбу против корупције дана 19.10.2017. године доноси:

РЕШЕЊЕ

I УТВРЪУЈЕ СЕ да је Светислава Булајић, генерални секретар Народне скупштине, поступила супротно одредбама чл. 27. и 32. ст. 1. Закона о Агенцији за борбу против корупције, на тај начин што је током вршења наведене јавне функције донела:

- решења 03 бр. 114-3603/16 од 29.12.2016. године, 03 бр. 114-1030/17 од 10.05.2017. године, 03 бр. 114-1905/17 од 05.07.2017. године, 03 бр. 114-790/17 од 31.03.2017. године, којима је себе упућивала на службена путовања у Истанбул, у периоду од 05.02.2017. до 07.02.2017. године, за који јој је исплаћена аконтација на име дневница у износу од 45 евра, у Кијев, у периоду од 17.05.2017. године до 21.05.2017. године, за који јој је исплаћена аконтација на име дневница у износу од 75 евра, у Варшаву, у периоду од 11.07.2017. године до 13.07.2017. године, за који јој је исплаћена аконтација на име дневница у износу од 45 евра и Единбург, у периоду од 05.04.2017. године до 08.04.2017. године, за који јој је исплаћена аконтација на име дневница у износу од 60 евра, и

 решења 03 бр. 120-3172/16 од 09.12.2016. године, 03 бр. 120-3601/16 од 12.01.2017. године, 03 бр. 120-579/17-14 од 10.03.2017. године, 03 бр. 120-781/17-14 од 10.04.2017. године, 03 бр. 120-1076/17-9 од 10.05.2017. године, 03 бр. 120-1695/17-1 од 12.06.2017. године, 03 бр. 120-1932/17-1 од 12.07.2017. године, 03 бр. 120-2187/17-1 од 10.08.2017. године, којима је себи одобрила право на додатак за прековремени рад и то: 35 сати за новембар 2016. године, за који јој је исплаћен износ од 23.659,17 динара, 72,30 сата за децембар 2016. године за који јој је исплаћен износ од 50.119,15 динара, 21 сат за фебруар 2017. године за који јој је исплаћен износ од 11.058,22 динара, 29 сати за март 2017. године, за који јој је исплаћен износ од 13.279,02 динара, 32 сата за април 2017. године, за који јој је исплаћен износ од 16.850,62 динара, као и 1 слободан сат који мора да искористи наредног месеца, 32 сата за мај 2017. године, за који јој је исплаћен износ од 14.652,71 динара, као и 1 слободан сат који мора да искористи наредног месеца, 51,30 сати за јун 2017. године, за који јој је исплаћен износ од 24.414,25 динара, и 20,30 сати за јул 2017. године, за који јој је исплаћен износ од 10.030,13 динара, а да о сукобу интереса који је имала у наведеним ситуацијама није писмено обавестила Агенцију за борбу против корупције,

па јој се, на основу одредбе чл. 51. ст. 1. Закона о Агенцији за борбу против корупције, изриче

МЕРА ЈАВНОГ ОБЈАВЉИВАЊА ПРЕПОРУКЕ ЗА РАЗРЕШЕЊЕ СА ЈАВНЕ ФУНКЦИЈЕ ГЕНЕРАЛНОГ СЕКРЕТАРА НАРОДНЕ СКУПШТИНЕ

II Изрека и сажето образложење овог решења биће објављени у "Службеном гласнику Републике Србије" и у "Службеном листу града Београда".

III Трошкове објављивања овог решења сносиће Светислава Булајић.

Образложење

Против Светиславе Булајић, генералног секретара Народне скупштине (у даљем тексту: генерални секретар), покренут је, по службеној дужности, поступак ради утврђивања повреде одредаба чл. 27. и 32. ст. 1. Закона о Агенцији за борбу против корупције (у даљем тексту: Закон о Агенцији), због тога што је током вршења наведене јавне функције донела: решења 03 бр. 114-3603/16 од 29.12.2016. године, 03 бр. 114-1030/17 од 10.05.2017. године, 03 бр. 114-1905/17 од 05.07.2017. године, 03 бр. 114-790/17 од 31.03.2017. године, којима је себе унућивала на службена путовања у Истанбул, у периоду од 05.02.2017. до 07.02.2017. године, за који јој је исплаћена аконтација на име дневница у износу од 45 евра, у Кијев, у периоду од 17.05.2017. године до 21.05.2017. године, за који јој је исплаћена аконтација на име дневница у износу од 75 евра, у Варшаву, у периоду од 11.07.2017. године до 13.07.2017. године, за који јој је исплаћена аконтација на име дневница у износу од 45 евра и Единбург, у периоду од 05.04.2017. године до 08.04.2017. године, за који јој је исплаћена аконтација на име дневница у износу од 60 евра, и решења 03 бр. 120-3172/16 од 09.12.2016. године, 03 бр. 120-3601/16 од 12.01.2017. године, 03 бр. 120-579/17-14 од 10.03.2017. године, 03 бр. 120-781/17-14 од 10.04.2017. године, 03 бр. 120-1076/17-9 од 10.05.2017. године, 03 бр. 120-1695/17-1 од 12.06.2017. године, 03 бр. 120-1932/17-1 од 12.07.2017. године, 03 бр. 120-2187/17-1 од 10.08.2017. године, којима је себи одобрила право на додатак за прековремени рад и то: 35 сати за новембар 2016. године, за који јој је исплаћен износ од 23.659,17 динара, 72,30 сата за децембар 2016. године за који јој је исплаћен износ од 50.119,15 динара, 21 сат за фебруар 2017. године за који јој је исплаћен износ од 11.058,22 динара, 29 сати за март 2017. године, за који јој је исплаћен износ од 13.279,02 динара, 32 сата за април 2017. године, за који јој је исплаћен износ од 16.850,62 динара, као и 1 слободан сат који мора да искористи наредног месеца, 32 сата за мај 2017. године, за који јој је исплаћен износ од 14.652,71 динара, као и 1 слободан сат који мора да искористи наредног месеца, 51,30 сати за јун 2017. године, за који јој је исплаћен износ од 24.414,25 динара, и 20,30 сати за јул 2017. године, за који јој је исплаћен износ од 10.030,13 динара, а да о сукобу интереса који је имала у наведеним ситуацијама није писмено обавестила Агенцију за борбу против корупције (у даљем тексту: Агенција).

Изјашњавајући се на обавештење о покретању поступка, Светислава Булајић се, поред осталог, у вези са наведеним решењима о упућивању на службена путовања у Истанбул, Кијев, Варшаву и Единбург позвала на одредбе чл. 71. ст. 1. и 2. Закона о буџетском систему, одредбе чл. 64. ст. 4. и чл. 69. ст. 1. Закона о Народној скупштини, чл. 5. Уредбе о накнадама и другим примањима изабраних и постављених лица у државним органима, чл. 16. ст. 2. и чл. 17. Уредбе о накнади трошкова и отпремнини државних службеника и намештеника. Навела је да се

решењем о упућивању на службено путовање ни на који начин не може одредити дневница, јер је она одређена Уредбом о накнади трошкова и отпремнини државних службеника, већ да се решењем само даје налог девизној благајни да, у складу са одредбом чл. 71. Закона о буцетском систему, изврши исплату аконтације за службено путовање у иностранство. Даље је навела, везано за решење о упућивању на службено путовање у Кијев, да је чл. 14. ст. 2. Закона о примањима народних посланика у Народној скупштини предвиђено да Одлуку о потреби службеног путовања у иностранство доноси председник скупштине, те да узимајући у обзир чињеницу да су на наведено службено путовање путовала и два потпредседника Народне скупштине наведену одлуку донела је председница Народне скупштине. Истакла је да сматра да не постоји никакав приватни интерес у смислу чл. 2. Закона о Агенцији, што се јасно види из сврхе службених путовања, и да јој је износ од 225 евра аконтативно исплаћен за сва наведена службена путовања, да је оправдан на девизној благајни, кроз подношење извештаја са службених путовања у иностранство, у складу са Уредбом о накнади трошкова и отпремнини државних службеника и намештеника. Посебно је указала на чл. 5. ст. 2. Упутства о поступку упућивања на службено путовање и подношењу извештаја 03 бр. 114-438/13 од 04.02.2013. године, које је било у примени до 03.02.2017. године, којим је одређено да на основу одлуке о потреби службеног путовања генерални секретар Народне скупштине доноси решење о упућивању на службено путовање у иностранство, и чл. 9. ст. 4. Упуства о поступку упућивања на службено путовање и подношењу извештаја 03 бр. 114-255/17 од 03.02.2017. године, које је у примени од 04.02.2017. године, којим је одређено да генерални секретар доноси решење о упућивању на службено путовање у иностранство. У вези наведених решења којима је именованој утврђено право на додатак за прековремени рад за наведене месеце именована се позвала на одредбе чл. 71. ст. 1. и 2. Закона о буџетском систему, одредбе чл. 64. ст. 4. и одредбу чл. 69. ст. 1. Закона о Народној скупштини, одредбе чл. 1. ст. 1. тач. 1, чл. 2, 5. и 11. Закона о платама у државним органима и јавним службама, Уредбу о накнадама и другим примањима изабраних и постављених лица у државним органима, одредбу чл. 108. Закона о раду, тач. 4. и 6. Одлуке о организацији и раду службе Народне скупштине, чл. 293. ст. 1. Пословника Народне скупштине, као и одредбу чл. 140. Закона о државним службеницима и одредбе чл. 27. и 31. Закона о платама државних службеника и намештеника. Навела је да приликом оцене решења о прековременом раду Агенција није узела у обзир и особеност рада Народне скупштине, где је прековремени рад уобичајена појава, поготово у данима када се одржавају седнице Народне скупштине, што се лако може доказати прегледом снимака Радио Телевизије Србије која преноси седнице Народне скупштине. Нагласила је да се права и обавезе именованих и постављених лица и државних службеника у Служби Народне скупштине морају посматрати и са правног и са аспекта различитости у раду у односу на остале државне органе, као и аспекта захтевности, одговорности, стручности и начина рада у овом законодавном органу. Народна скупштина је Законом о Народној скупштини, између осталог, уредила и положај Службе, али није посебно уредила област питања права из радног односа. У вези са наведеним решењима истакла је дугогодишњу праксу која је постојала у Народној скупштини и пре њеног именовања на јавну функцију генералног секретара и да очигледно није повредила одредбе чл. 27. и 32. ст. 1. Закона о Агенцији, и тражила је да Агенција обустави поступак и донесе одлуку о непостојању повреде одредби закона.

Увидом у Регистар функционера, који води Агенција, утврђено је да Светислава Булајић почев од 06.06.2016. године врши јавну функцију генералног секретара.

Увидом у решења 03 бр. 114-3603/16 од 29.12.2016. године, 03 бр. 114-1030/17 од 10.05.2017. године, 03 бр. 114-1905/17 од 05.07.2017. године, 03 бр. 114-790/17 од 31.03.2017. године, утврђено је, поред осталог, да је Светислава Булајић овим решењима себе упућивала на службена путовања у Истанбул, у периоду од 05.02.2017. до 07.02.2017. године, за који јој је исплаћена аконтација на име дневница у износу од 45 евра, у Кијев, у периоду од 17.05.2017. године до 21.05.2017. године, за који јој је исплаћена аконтација на име дневница у износу од 75 евра, у Варшаву, у периоду од 11.07.2017. године до 13.07.2017. године, за који јој је исплаћена аконтација на име дневница у износу од 45 евра и Единбург, у периоду од 05.04.2017. године до 08.04.2017. године, за који јој је исплаћена аконтација на име дневница у износу од 60 евра.

Увидом у решења 03 бр. 120-3172/16 од 09.12.2016. године 03 бр. 120-3601/16 од 12.01.2017. године, 03 бр. 120-579/17-14 од 10.03.2017. године, 03 бр. 120-781/17-14 од 10.04.2017. године, 03 бр. 120-1076/17-9 од 10.05.2017. године, 03 бр. 120-1695/17-1 од 12.06.2017. године, 03 бр. 120-1932/17-1 од 12.07.2017. године, 03 бр. 120-2187/17-1 од 10.08.2017. године, које је Светислава Булајић потписала у својству генералног секретара, и приказ података сати и вредност сати исплаћеног прековременог рада за Светиславу Булајић, утврћено је, поред осталог, да је овим решењима себи одобрила право на додатак за прековремени рад и то: 35 сати за новембар 2016. године, за који јој је исплаћен износ од 23.659,17 динара, 72,30 сата за децембар 2016. године за који јој је исплаћен износ од 50.119,15 динара, 21 сат за фебруар 2017. године за који јој је исплаћен износ од 11.058,22 динара, 29 сати за март 2017. године, за који јој је исплаћен износ од 13.279,02 динара, 32 сата за април 2017. године, за који јој је исплаћен износ од 16.850,62 динара, као и 1 слободан сат који мора да искористи наредног месеца, 32 сата за мај 2017. године, за који јој је исплаћен износ од 14.652,71 динара, као и 1 слободан сат који мора да искористи наредног месеца, 51,30 сати за јун 2017. године, за који јој је исплаћен износ од 24.414,25 динара, и 20,30 сати за јул 2017. године, за који јој је исплаћен износ од 10.030,13 динара.

У смислу чл. 2. Закона о Агенцији, приватни интерес је било каква корист или погодност за функционера или повезано лице, а сукоб интереса је ситуација у којој функционер има приватни интерес који утиче, може да утиче или изгледа као да утиче на поступање функционера у вршењу јавне функције односно службене дужности, на начин који угрожава јавни интерес.

На основу одредаба чл. 27. Закона о Агенцији функционер је дужан да јавну функцију врши тако да јавни интерес не подреди приватном, да ствара и одржава поверење грађана у савесно и одговорно вршење јавне функције, да избегава стварање односа зависности према лицу које би могло да утиче на његову непристрасност у вршењу јавне функције, а у случају да не може да избегне такав однос или такав однос већ постоји, да учини све што је потребно ради заштите јавног интереса и да не сме да користи јавну функцију за стицање било какве користи или погодности за себе или повезано лице.

Одредбом чл. 32. ст. 1. истог закона прописана је обавеза функционера да приликом ступања на дужност и током вршења јавне функције, у року од осам дана, писмено обавести непосредно претпостављеног и Агенцију о сумњи у постојање сукоба интереса или о сукобу интереса који он или са њим повезано лице има.

Применом наведених законских одредаба на утврђено чињенично стање оцењено је да је Светислава Булајић доношењем наведених решења довела себе у ситуацију сукоба интереса, тј. да је јавни интерес подредила приватном и на тај начин искористила јавну функцију за стицање погодности за себе, чиме је угрозила поверење грађана у савесно и одговорно вршење наведене јавне функције, што је супротно одредбама чл. 27. Закона о Агенцији.

Такође, именована није обавестила Агенцију о сукобу интереса који је имала у наведеним ситуацијама, што је утврђено провером службене евиденције Агенције, те је поступила супротно и одредби чл. 32. ст. 1. Закона о Агенцији.

Приликом одлучивања цењени су наводи из изјашњења функционера, али је утврђено да су без утицаја на доношење другачије одлуке у овој правној ствари, јер Агенција не одлучује о процедури и испуњености услова за доношење решења о упућивању на службено путовање, односно решења којим се утврђује право на додатак за прековремени рад у складу са другим законима и подзаконским актима у Служби Народне скупштине, већ о поступању функционера супротно обавезама прописаним Законом о Агенцији.

Нису од утицаја наводи именоване да је, везано за решење о упућивању на службено путовање у Кијев, Одлуку о потреби службеног путовања у иностранство донела председница Народне скупштине, имајући у виду да је несумњиво утврђено да је именована донела Решење 03 бр. 114-1030/17 од 10.05.2017. године којим је себе упутила на службено путовање у Кијев, због чега је поступила супротно наведеним одредбама Закона о Агенцији.

Неосновани су наводи именоване да се из сврхе путовања види да не постоји приватни интерес у смислу чл. 2. Закона о Агенције, с обзиром на то да у конкретној ситуацији сврха путовања не искључује ситуацију сукоба интереса у којој се именована нашла када је доносила наведена решења којима је себе упућивала на службена путовања, јер је у тим ситуацијама несумњиво постојао приватни интерес који је, чак и да није утицао, могао да утиче, а у сваком случају је изгледало као да утиче на њено поступање у вршењу јавне функције на начин који угрожава јавни интерес. Именована је управо у ситуацијама када је себе упућивала на службена путовања и одобравала право на додатак за прековремени рад искористила своја овлашћења која има као генерални секретар и на тај начин, приликом вршења наведене јавне функције, дала предност остваривању својих приватних интереса и угрозила јавни интерес.

Без утицаја су наводи функционера да је у вези са начином доношења предметних решења постојала дугогодишња пракса у Народној скупштини и пре њеног именовања на јавну функцију генералног секретара, с обзиром на то да је та пракса у супротности са обавезама функционера прописаним Законом о Агенцији, те да Агенција у овој правној ствари одлучује о поступању функционера супротно одредбама Закона о Агенцији и у том смислу није везана за ранију праксу државних органа коју примењују у оквиру своје надлежности, нити наведена околност оправдава поступање именоване, односно не може се узети као олакшавајућа околност.

Нису прихваћени наводи именоване да приликом оцене решења о прековременом раду Агенција није узела у обзир и особеност рада Народне скупштине где је прековремени рад уобичајена појава, поготово у данима када се одржавају седнице Народне скупштине, јер наведени разлози не искључују одговорност функционера због повреде одредаба Закона о Агенцији.

Без утицаја су наводи именоване да се права и обавезе именованих и постављених лица у Служби Народне скупштине морају посматрати и са правног и са

аспекта различитости у раду у односу на остале државне органе, као и аспекта захтевности, одговорности, стручности и начина рада у овом законодавном органу, јер функционери у свим државним органима треба да обављају послове из своје надлежности савесно и одговорно. У супротном подлежу одговарајућим кривичним. прекршајним, дисциплинским и управним санкцијама, и свака јавна функција је специфична на свој начин, па с тим у вези ни Закон о Агенцији не прави разлику да ли функционер врши јавну функцију у законодавном, извршном или судском органу власти. Стога именована има исте обавезе које су прописане Законом о Агенцији, као и сви други функционери који врше јавне функције. Осим тога, савесно и одговорно вршење јавне функције подразумева да функционер у случају сумње у постојање сукоба интереса (коју сумњу је у конкретном случају именована морала имати, с обзиром на то да је одлучивала о својим правима), о томе писмено обавести Агенцију, која затим утврђује да ли постоји сукоб интереса и о томе обавештава функционера и орган у коме он врши јавну функцију и предлаже мере за отклањање сукоба интереса. Оваквим, законитим, поступањем функционера јача се интегритет и одржава и јача поверење грађана у функционере и институције које они представљају.

Приликом одлучивања о постојању повреде Закона о Агенцији цењени су и остали наводи из изјашњења функционера, али је утврђено да су неосновани, из напред наведених разлога.

Приликом одлучивања о врсти мере коју треба изрећи у конкретном случају, оцењено је да се изрицањем мере упозорења не би постигла сврха примене Закона о Агенцији, с обзиром на то да се последице поступања функционера супротно Закону о Агенцији не могу отклонити. Стога је закључено да је изрицање мере јавног објављивања препоруке за разрешење са јавне функције генералног секретара једина одговарајућа мера у конкретном случају, па је, сагласно одредбама чл. 51. ст. 1. Закона о Агенцији и чл. 136. ст. 1. Закона о општем управном поступку ("Службени гласник РС", бр. 18/16), у вези са чл. 3. ст. 4. Закона о Агенцији, одлучено као у ставу I диспозитива овог решења.

Одлуке као у ставовима II и III диспозитива овог решења донете су применом одредаба чл. 54. Закона о Агенцији.

УПУТСТВО О ПРАВНОМ СРЕДСТВУ: Против овог решења може се изјавити жалба Одбору Агенције, у року од 15 дана од дана пријема овог решења.

Жалба се предаје Агенцији непосредно или поштом.

